

فصل دوم

هدف از این تحقیق بررسی ایمنی زایی ژنهای L_v/L_{12} و P_{39} در موشهای Balac است. بنابراین پس از جداسازی و تکثیر ژنهای فوق مراحل زیر در این تحقیق انجام گرفت.

- ۱- لکون نمودن ژنهای فوق در یک ناقل انتقال دهنده Cleaning vector
 - ۲- تعیین ترادف نوکلئوتیدی ژنهای جداشده و مقایسه آن با ژنهای L_v/L_{12}
 - ۳- کلون نمودن ژنها در پلاسمید بیان کننده پروکاریونی Procaryotic expression vector
 - ۴- تولید و تخلیص پروتئینهای L_v/L_{12} و P_{39}
 - ۵- کلون نمودن آنها در پلاسمید بیان کننده اوکاریوتی Eucaryotic expression vector
 - ۶- هاری کردن پلاسمیدهای فوق از آندوتوکسین
 - ۷- تزریق پلاسمیدها، بسویه واکنش و سویه بیماریزا بروسلاآبورتوس به موش Balb/C
 - ۸- سنجشهای ایمونولوژیک
- باکتریها و پلاسمیدهایی که برای انجام این پایان نامه استفاده شده اند بترتیب زیر می باشند:

باکتریها: بروسلاآبورتوس سویه های S۱۹ و ۵۴۴ اشیشیالکی سویه

$DH_5\alpha$

اشیشیالکی سویه BL۲۱ – اشیشیالکی سویه BL۲۱(DE۳(Plyss

پلاسمیرها: PGEX۴T۱ – PRT ۲۸a – SK+(pSK) – Pblue Script –

PCDNA۳

- جداسازی کروموزوم بروسلاآبورتوس S۱۹:

برای تکثیر ج داسازی ژنهای L۷/L۱۲ و P۳۹ ابتدا کروموزوم باکتری جداسازی

گردید.

مواد:

بافر TE:

Tris – Hcl ۱۰mm

EDTA ۱۰mm

PH بافر را پس از تهیه بر روی ۸ تنظیم می نمائیم.

پروتئیناز K:

CTAB/NaCl:

Nacl ۴.۱gr

CTAB ۱۰gr

DDW ۱۰۰ ml (Final Volume)

روش:

ابتدا محیط برنسط برات را تهیه و استریل نموده و ۵ ml از محیط را با بروسط آبورتوس سویه S۱۹ تلقیح می نمائیم. پس ۴۸ تا ۷۲ ساعت باکتریها رشد کرده و کدورت مناسبی را پیدا می کند. بقیه مراحل تخلیص کروموزوم بشرح زیر است:

۱- ۱/۵ میلی لیتر از سوسپاستیون فوق را مدت ۲ دقیقه در ۵۰۰۰ rpm

سانتریفوژ می نمائیم. محلول رویی را دور می ریزیم.

۲- ۵۷۶ ml از بافر TE را بر روی رسوب باکتری اضافه کرده و رسوب را در

بافر حل می نمائیم. سپس ۳۰ ml از SDS (۱۰٪) و ۳ ml از پروئیناز K

(۲۰ mg/ml) را افزوده و بمدت یکساعت در دمای ۳۷°C نگهداری می نمائیم.

۳- پس از مخلوز ۱۰۰ ml از NaCl (۵M) از محلول CTAB/NaCl بمیزان

۸۰ ml اضافه کرده و بمدت ۱۰ دقیق در ۶۵°C انکوبه می کنیم.

۴- هم حجم مخلوط بالا از ترکیب کلروفرم - ایزوآمیل (۲۴/۱) به مخلوط

افزوده و سپس از مخلوط بمدت ۵ دقیقه در ۱۰۰۰۰ rpm سانترفوژ می کنیم.

محلول رویی را به لوله دیگر منتقل می نمائیم.

۵- هم حجم محلول روئی ترمیب فنل - کلروفرم - ایزوآمیل (۲۵/۲۴/۱) پس از مخلوط بمدت ۵ دقیقه در ۱۰۰۰۰vpr سانتریفوژ کرده و محلول رویی به لوله دیگری منتقل می نمائیم.

۶- هم حجم محلول روئی ایزوپروپانل اضافه نموده و مخلوط می کنیم. پس از چند دقیقه DNA کروموزومی ته نشین شده که می توان بات یک پیپت پاستور آنرا جمع آوری نمائیم.

۷- رسوب DNA کروموزومی را با الکل ۷۰٪ شستشو داده و پس از خشک شدن در مجاورت هوا در ۱۰۰MI از بافر TE حل می نمائیم.

بررسی کمی و کیفی DNA کروموزومی:

برای تعیین خلوط کروموزوم باکتری از مواد و وسایل زیر استفاده میشود.

۱- بافر $\text{pH}=8(10X)$ PBE

Tris – base ۸۹۰ mM

Boric Acid ۸۹۰ mM

EDTA ۲۵ mM

۲- آگارز MP

۳- تانک الکتروفورز افقی

روش:

ابتدا آگارز MP در بافر $\text{TBE}(0.5x)$ را بکمک حرارت حل کرده و ژل آگارز

افقی را سینی مخصوص تانک الکتروفورز افقی تهیه می نمائیم. سپس به مقدار

۵MI از DNA کروموزومی را در چلهک ژل ساخته شده ریخته و در تانک

الکتروفورز حاوی بافر $\text{TBE}(0.5x)$ پس از برقراری جریان الکتریکی مستقیم

الکتروفورز می کنیم.

برای تعیین مقدار DNA نیز پس از تهیه رقت $\frac{1}{50}$ از کروموزوم DD آنرا در

(Optimal Density) طول موج ۲۶۰ نانومتر اندازه گیری می نمائیم. مقدار

DNA بر اساس فرمول: عکس رقت $\times 50 \times \text{DD}$ قرائت شده = مقدار DNA

تعیین می گردد.

- مرحله پس از جداسازی کروموزوم تکثیر و جداسازی ژنهای مورد نظر است. این فرآیند با استفاده از دستگاه PCR انجام می گردد. در دستگاه PCR با استفاده از عوامل پایه ای، ژن مورد نظر را می توان با استفاده از آنزیم تک پلی مرآز Tag Polymerase تکثیر نمود. عوامل پایه ای ذکر شده شامل موارد ذیل است.

۱- قالب

۲- پرایمر جلو Forward

۳- پرایمر عقب Revers

۴- دروکسی نوکلئوتیدها LNTP

۵- منیزیم

۶- بافر

۷- آنزیم پلی مرآز

۸- آب مقطر استریل

برای تهیه پرایمرها ابتدا باید آنها را طراحی کرد. برای طراحی پرایمرهای ژن $L_{\nu}/L_{\nu 2}$ و P_{39} ابتدا مترادف نوکلئوتیدی ژنهای فوق را از مرکز اطلاعاتی NCBI بدست می آوریم.

accession No($L_{\nu}/L_{\nu 2}$). L۲۷۸۱۹

accession No(P۳۹). L۳۵۰۳۸

سپس بر این اساس و در نظر گرفتن نکات استاندارد طراحی پرایمر از جمله

طول پرایمر، دمای اتصال $G+C\%$ ، تولید پرایمر، تولید لوپ یا حلقه و ... مترادف

پرایمرهای تعیین میگردد. در این مرحله از آنالیزهای کامپیوتری توسط برنامه

Dlogo و Blast استفاده میگردد.

ترادف ژن مورد نظر و پرایمرهای Forward و Reverse برای جداسازی

ژنهای فوق از باکتری بروسلا به شرح زیر است:

۱- پرایمرهای L_1/L_{12}

Forward:

۵' GGA AAT $\frac{GGA TCC}{BamHI}$ $\frac{ATG}{Start}$ GCT GAT CTC GCA AA۳'

Revers:

۵' CCA $\frac{CTC GAG}{XhoI}$ CTT GAG TTC AAC XTT GGC CA۳'

۲- پرایمرهای P۳۹

Forward:

۵' GCC $\frac{GGA TCC}{BamHI}$ $\frac{ATG}{Start}$ GGC GCC TGT TGC CAA ۳'

Reverse:

۵' C CGC $\frac{CTC GAG}{XhoI}$ $\frac{TTA}{Stop}$ TTT TGC GGC TTC AA ۳'

جهت سهولت مراحل کلونینگ و با توجه به محلهای ممکن برای کلون سازی در پلاسمیدهای حد واسط و پلاسمیدهای بیانی دو جایگاه آنزیمی BamHI و XhoI در ابتدا و انتهای پرایمر طراحی شده است. پرایمرهای طراحی شده توسط شرکت MWG آلمان ساخته شد.

برای انجام PCR از دستگاه (TECHNE(Cambridge مدل BENIUS استفاده شده است. برای بهینه سازی تکثیر ژنهای ذکر شده غلظتهای مختلف یون منیزیم (از ۱/۵ تا ۳/۵ میلی مولار) و دماهای مختلف مناسب برای اتصال پرایمرها با DNA کروموزومی (۶۳-۶۶ درجه سانتیگراد) بکار رفته است.

- تأیید ژنوم سنتز شده توسط PCR:

برای تایید صحت قطعه ژنوم بدست آمده از PCR از هضم آنزیمی ژنهای فوق استفاده می گردد. چنانچه از هضم آنزیمی ژن L_v/L_{12} با آنزیمهای EC·RI و Hind III بترتیب قطعات (۲۰۶+۱۶۸) و (۶۹+۳۰۵) باید دیده شود و از هضم آنزیمی ژن P۳۹ با آنزیمهای NEOL و Hind III بترتیب قطعات (۷۰۹+۵۶۰+۱۳۶) و (۶۵۲+۵۵۳) باید دیده شود.

برای تایید نهایی صحت ژنهای تکثیر شده از نظر ماهیت و ترادف نوکلئوتیدی آنها، این ژنها ابتدا در ناقل pSK^+ کلون گردید و سپس برای تعیین سکافس به شرکت مربوط ارسال گردید.

- کلونینگ ژنهای L_{ν}/L_{12} و P_{39} در کلونینگ pSK^+

برای کلونینگ ژنهای فوق ابتدا باید ژنها تحت اثر آنزیمهای BamHI و xhoI

قرار گرفته، سپس ناقل پلاسمیدی pSK نیز با آنزیمهای اخیر برش داده شود.

۱- برش آنزیمی ژنهای L_{ν}/L_{12} و P_{39} با آنزیمهای BamHI و xhoI.

۲- برش آنزیمی پلاسمید pSK با آنزیمهای BamHI و xhoI پلاسمید

pSK در حدود ۲/۹۶kb وزن دارد. این پلاسمید دارای یک ناحیه

تکثیری $ColE1$ ، یک ناحیه مقاومت به آمپی سیلین تحریک ناحیه $f1$

origin و یک ناحیه بنام $MCS=$ multiple cloning site که جایگاه

تعدادی از آنزیمهای تحدیدی را در خود دارد. برای تکثیر پلاسمید فوق

از باکتری اشدیشیاکلی $DH5\alpha$ استفاده می گردد.

۳- برای برش آنزیمی این پلاسمید ابتدا باکتری حاوی این پلاسمید

($E.coli.DH5\alpha$) را تکثیر میدهد. در ضمن تکثیر باکتری پلاسمید مورد

نظر در باکتری همانندسازی کرده و تعداد آن افزایش می یابد. برای

تکثیر باکتری از کشت آن در ۲ml محیط LB حاوی ۵۰ng/ml آنتی

بیوتیک آمپی سیلین استفاده می شود. پس از ۱۸ ساعت کشت مورد

نظر کدورت مناسب را پیدا میکند. پس از آن پلاسمید از باکتری تخلیص

میگردد.

مواد:

۱- SET buffer:

Sucrose ۵۰mM

EDTA ۱۰mM

Tris-HCl pH ۸ ۱۵mM

۲- بافر لیزکننده:

Lysis Buffer (۱ml)

Na OH (۲N) ۱۰۰ml

SDS (۱۰٪) ۱۰۰ml

DDW ۸۰۰ml

۳- استات پتاسیم ۵ مولار با pH ۴.۲

Potassium Acetate ۵M for ۱۰۰ml

KAC (۴M) ۶۰ml

Acetic Acid ۱۱.۵ml

DDW ۲۸.۵ml

روش:

ابتدا ۱/۵ میلی لیتر از کشت ۱۸ ساعت باکتری را با استفاده از سانتریفوژ با دور ۴۰۰۰rpm بمدت ۵ دقیقه رسوب میدهم. سپس رسوب بدست آمده را در ۱۰۰ml از SET buffer کاملاً حل کرده بمدت ۵ دقیقه در حرارت اتاق قرار می دهم. پس از مدت فوق ۲۰۰ml از محلول لیز بافر تازه تهیه شده را در رسوب سوسپانسیون فوق ریخته، بخوبی مخلوط کرده و بمدت ۲ دقیقه در یخ قرار میدهم. سپس ۱۵۰ml از محلول KAC بر نخلوط فوق ریخته پس از مخلوط نمودن مجدداً بمدت ۵ دقیقه در یخ میگذاریم.

جهت تفکیک پروتئینهای آزادشده سلولی از DNA پلاسمید ۴۵۰ml از ترکیب فنل-کلروفرم - ایزوآمیل الکل (۲۵/۲۴/۱) بر سوسپانسیون حاوی باکتریهای لیز شده افزوده و بمدت ۵ دقیقه با دور ۱۰۰۰۰rpm سانتریفوژ می نمائیم. محلول رویی را در لوله دیگر ریخته و به آن یک میلی لیتر اتانل مطلق سرد می افزائیم. سپس با استفاده از سانتریفوژ با دور ۱۰۰۰rpm بمدت ۵ دقیقه DNA پلاسمیدی را رسوب میدهم. DNA رسوب داده را با الکل ۷۰٪ شستشو میدهم. پس از خشک شدن رسوب در مجاورت هوا، در ۲۰ml از بافر TE حل نموده و به آن ۵م از آنزیم Rnase A (۵mg/ml) برای حذف RNA موجود اضافه می کنیم و بمدت نیم ساعت در ۳۷°C قرار میدهم. برای نگهداری پلاسمید از ۲۰°C - استفاده میشود.

پس از تلخیص، پلاسمید از نظر کیفی و کمی سنجیده میشود. برای این منظور از روشی که قبلاً در مورد کروموزوم باکتری توضیح داده شد، استفاده میگردد.

- هضم آنزیمی پلاسمید SPK:

پس از تعیین غلظت پلاسمیدهای خالص شده هضم آنزیمی آن با استفاده از آنزیمهای BamHI و xhoI صورت میگیرد.

pSK ۵ml (۱۰ ng)

BamHI ۱ ml

xhoI ۱ ml

Buffer (y Lango) ۲ ml

DDW ۲۱ ml

Tota l ۳۰ ml

پس از مدت ۲ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷°C برای اطمینان از غلظت و

کیفیت نمونه هضم شده آنرا بر روی ژل آگارز ۰/۸٪ بررسی می نمائیم.

- هضم آنزیمی ژنهای $L_{۷}/L_{۱۲}$ و P۳۹:

ژنهای فوق را نیز نظیر پلامید pSK تحت اثر آنزیمهای BamHI و xhoI

قرار می دهیم.

L _v /L _v	۱۰ ml	P _{۳۹}	۱۰ ml
BamHI	۱ ml	BamHI	۱ ml
xhoI	۱ ml	xhoI	۱ ml
Baffer	۲ ml	Baffer	۲ ml
DDW	۲۱	DDW	۲۱
total	۳۰	total	۳۰

- اتصال ژنهای L_v/L_v و P_{۳۹} با پلاسمید PSK (Ligation preparation)

برای اتصال قطعات ژنی با پلاسمید PSK از آنزیم DNA Ligase استفاده می شود.

L _v /L _v	۱۰ ml	P _{۳۹}	۱۰ ml
PSK	۲ ml	PSK	۲ ml
T _۴ DNA ligase	۱ ml	T _۴ DNA ligase	۱ ml
Baffer	۱.۵ ml	Baffer	۱.۵ ml
DDW	۰.۵ ml	DDW	۰.۵ ml
total	۱۵ ml	total	۱۵ ml

مخلوط فوق را بمدت ۱۶ ساعت در ۱۴°C قرار میدهیم.

- انتقال DNA نو ترکیب به میزبان α E.ch (HHI)
- برای انتقال DNA نو ترکیب به سلولهای میزبان α E.ch (HHI) ابتدا باید سلولهای میزبانهای مورد نظر و آماده پذیرش DNA نو ترکیب بنمائیم. Competent cell برای تهیه این سلولها از وش زیر استفاده می گردد.

مواد:

محیط SOB

SOB for ۱۰۰ ml

۰.۵% yeast extract

۲% trypton

۱۰ mm Nacl

۲.۵ mm Kcl

۱۰ mm Mgcl_۲

۱۰ mm MgSo_۴

پس از تنظیم pH بر روی ۷-۷.۲ تنظیم کرده و پس از آن اتوکلاو می کنیم.

بافر TFBI

TFBI (for ۱۰۰ ml)

KAC ۳۰mm

MnCl_۲·۴H_۲O ۵۰mm

Kcl ۱۰۰mm

CaCl_۲·۲H_۲O ۱۰mm

Glycerol ۱۵ml

H_۲O Complete to ۱۰۰ml

PH را بر روی ۵/۸ تنظیم کرده و پس از آن با اتوکلاو استریل می نمائیم.

بافر TFBII

TFB II (for ۱۰۰ml)

MOPS ۱۰mm

CaCl_۲·۲H_۲O ۷۵mm

KCL ۱۰mm

Glycerol ۱۵ml

H_۲O Complete to ۱۰۰ml

پس از مخلوط نمودن آنرا با اتوکلاو استریل می کنیم.

روش تهیه Competent Cell

۱۰۰ میلی لیتر از محیط SOB را در یک ارلن یک لیتری تهیه کرده و اتوکلاو می نمائیم. به محیط فوق ۱ میلی لیتر از کشت ۱۸ ساعت α E.col.(DH۵ (را تلقیح می نمائیم. ارلن را بر روی شبکه قرار داده و با دور ۲۰۰rpm در دمای 37°C قرار داده تا OD_{۵۵۰nm} به حدود ۰/۵ برسد. ارلن محتوی باکتری را بمدت نیم ساعت در یخ قرار داده و پس از آن بمدت ۱۰ دقیقه در دمای 4°C در ۱۸۰۰rpm سانتریفوژ می کنیم. بر روی رسوب بدست آمده ۲۰/ میلی لیتر بافر TFB I اضافه کرده و به آرامی رسوب را در بافر حل نموده و بمدت ۱۰ دقیقه در یخ می گذاریم. سوسپانسیون فوق را بمدت ۱۰ دقیقه در 4°C با دور ۱۸۰۰rpm سانتریفوژ کرده و به رسوب بدست آمده ۲ میلی لیتر بافر FTB II افزوده بمدت ۱۵ دقیقه در یخ قرار می دهیم. پس از این مدت ۱۰۰ml از سوسپانسیون باکتری را در ایندرف ۱/۵ ریخته و آنرا در 70°C نگهداری می نمائیم.

ترانسفورماسیون

مواد لازم:

- سلولهای Competent
- پلاسمید DNA نوترکیبی
- محیط کشت مایع نوترین برات

- پلیت حاوی محیط کشت نوترین آگار به همراه آمپی سیلین

- گرمخانه 37°C

روش کار:

۱- سلولهای Competent باکتری α E.coli.(DH۵) را از 70°C بیرون

آورده روی یخ قرار می دهیم تا باز شود.

۲- مقدار ۱۰ml از مخلوط پلاسمید نوترکیب شده در مرحله قبل، را به

سلولهای Competent می افزائیم.

۳- نمونه فوق را بمدت ۳۰ دقیقه در یخ قرار میدهیم.

۴- پس از زمان فوق ایندرف حاوی نمونه را بلافاصله در گرمخانه 37°C بمدت

۵ دقیقه قرار میدهیم.

۵- مجدداً نمونه ها را بمدت ۲ دقیقه در یخ قرار میدهیم.

۶- مقدار ۸۰۰ml محیط کشت نوترین برات به نمونه فوق اضافه کرده و بمدت

یکساعت در 37°C انکوبه مب کنیم.

۷- پس از انکوباسیون، سوسپانسیون فوق را به پلیتهای حاوی نوترین آگار

(محتوی 60Ng/cl آمپی سیلین) منتقل کرده و پلیتها را ۱۸ ساعت در گرمخانه

37°C قرار می دهیم.

- غربالگری

باکتریهای رشد یافته پس از ترانسفورماسیون در محیط نوترین برات آنتی بیوتیک کشت داده و پس از حدود ۱۸ ساعت که کدورت محیط مناسب شد، پلامیت آنها را تخلیص می کنیم. پلاسمیدها تخلیص شده را بر روی ژل آگارز ۱٪ بررسی می نمائیم. پلاسمیدهایی که حاوی ژن مورد نظر باشند، حرکت کمتری دارند لذا از سایر پلاسمیدهای فاقد ژن قابل شناسایی می باشند. پس از شناسایی این باکتریها با انجام PCR و هضم آنزیمی پلاسمید با آنزیمهای BamHI و xhoI مورد تایید قرار می گیرند بطوریکه در PCR قطعه مورد نظر دیده شود و در هضم آنزیمی از پلاسمید خارج شود.

- تعیین ترادف نوکلئوتیدی قطعه مورد نظر:

پس از بدست آوردن کلون مورد نظر، پلاسمیدها را پس از تخلیص برای تعیین ترادف نوکلئوتیدی به شرکت MWG ارسال نمودیم.

- کلون نمودن ژنها در پلاسمید بیان کننده پروکاریوتی:

برای تولید پروتئین نوترکیب از ژنهای L_{12}/L_7 و P39 به سه جزء اصلی نیاز است:

۱- ناقل بیان کننده expression vector

۲- قطعه ژن مورد نظر

۳- میزبان

۱- ناقل بیان کننده:

در این تحقیق از دو ناقل بیانی استفاده شده است. برای بیان ژن L_1/L_2 از ناقل PET۲۸۰۰ و برای بیان ژن P۳۹ از ناقل PGEX۴T۱ استفاده شده است. PRT۲۸۰۰ از شرکت Novageh است. خصوصیات این پلاسمید بقرار زیر است:

الف: این ناقل دارای پروموتور فاژ TV می باشد که تحت کنترل اپراتور Lac می باشد.

ب: در این ناقل برای افزایش میزان توجه، جایگاه اتصال به ریبوزوم تهیه شده است.

ج: ترادف ویژه مربوط به ۶ اسید آمینه هیستیدین در ناحیه 'ه مکان کلونینگ ژن قرار گرفته است.

د: در این ناقل ناحیه ویژه ای برای آنزیمهای تحدیدی برای وارد کردن ژن تعبیه شده است.

و: ژن مربوط به مقاومت به کانامایسین
ه: دارای ترادف لازم برای همانندسازی پلاسمید
پلاسمید PGEX۴T۱ از شرکت فارماسیا یم باشد. خصوصیات این پلاسمید

بقرار زیر است:

الف: این ناقل دارای پروموتور تریپتونان است که تحت کنترل اپراتور Lac می باشد.

ب: در این ناقل ربای افزایش میزان ترجمه، جایگاه اتصال به ریبوزوم تعبیه شده است.

ج: ترادف ویژه مربوط به آنزیم گلوکوتایتون S ترانفرآز که در ناحیه 'ه' مکان کلونینگ ژن قرار گرفته است.

د- در این ناقل ناحیه ویژه ای برای آنزیمهای تحدیدی جهت کلون نمودن ژن تعبیه شده است.

و- ژن مربوط به مقاومت آمپی سیلین

ه- ترادف لازم برای همانندسازی پلاسمید.

- سویه E.coli میزبان: سویه های E.coli نظیر $DH_5\alpha$ با دارا بودن

پروتئازها باعث شکسته شدن پدوتئینهای نوترکیب می گردند. از این نظر برای

تولید پروتئینهای نوترکیب از سویه هایی استفاده می شود که فاقد آنزیمها

باشند. در این تحقیق برای بیان ژن در ناقل PET₂₈₀ از سویه

BL₂₁(DE₃)Plyss و برای بیان آن در ناقل PGEX_{4T1} از سویه BL₂₁

استفاده میشود.

برای کلون نمودن ژنهای L_v/L_{12} و P۳۹ در ناقل بیان کننده مراحل زیر انجام می شود:

۱- استخراج قطعه ژنهای مورد نظر از ناقل PSK

۲- برش آنزیمی ناقلهای بیان کننده

۳- اتصال دو قطعه DNA

۴- انتقال DNA نوترکیب به میزان α E.coli.(DH۵)

۵- غربالگری

۱- استخراج قطعه ژنهای مورد نظر از ناقل PSK

برای این منظور ابتدا باکتریهای حاوی کلونهای $PSK-L_v/L_{12}$ و

PSK-P۳۹ را در محیط مایع نوترین برایت های آنتی بیوتیک کشت داده و

پس از تخلیص پلاسمید با کمک هضم آنزیمی با دو آنزیم BamHI و xhoI

را انجام داده و قطعه ژنی بریده شده مورد نظر را از روی ژل خالص می

کنیم که در اینجا در کیت Roche استفاده شده است.

مواد لازم:

- آنزیمهای BamHI و xhoI

- ژل آگارز ۰/۸٪ استخراج ژن

- محلولهای لازم برای تخلیص پلاسمید

روش کار:

۱- در دو لوله حاوی ۲ میلی لیتر از محیط نوترین برات حاوی آمپی سیلین از

کلون حاوی $PSK-L_{\sqrt{L_{12}}}$ و $PSK-P_{39}$ تلقیح کرده و بمدت ۱۸ ساعت در

$37^{\circ}C$ انکوبه می نمائیم.

۲- استخراج پلاسمیدها به روشی که قبلاً ذکر گردید.

۳- هضم آنزیم پلاسمید با آنزیمهای BamHI و xhoI که بصورت زیر انجام

میگردد:

$PSK-L_{\sqrt{L_{12}}}$	۵ml
-------------------------	-----

BamHI	۱ml
-------	-----

XhoHI	۱ml
-------	-----

Baffer (y-tango)	۴ml
------------------	-----

DDW	۹ml
-----	-----

Total	۲۰ml
-------	------

$PSK-P_{39}$	۵ml
--------------	-----

BamHI	۱ml
-------	-----

XhoHI	۱ml
-------	-----

Baffer (y-tango)	۴ml
------------------	-----

DDW ۹ml

Total ۲۰ml

سپس بمدت ۲ ساعت در 37°C انکوبه می نمائیم.

۴- ژل آگارز ۱٪ را با چاهکهای بزرگ را تهیه کرده و سپس پلاسمیدهای هضم شده را در این چاهکها ریخته و در تانک افقی الکتروفورز می نمائیم. پس از الکتروفورز، ژل را با اتیدیوم برماید رنگ آمیزی کرده و قطعه ژن های جدا شده از پلاسمید را با امواج ۱۸V با طول موج بالا مشاهده و از روی ژل آگارز با تیغ اسکالیل برداشت میکنیم.

۵- استخراج قطعه DNA از ژل آگارز با استفاده از کیت Roche کیت استخراج DNA طوری طراحی شده که تهیه و تخلیص DNA از روی ژلهای آگارز را بخوبی امکان پذیر میسازد و نیازی به تخلیص DNA با فنل و رسوب دادن آن با اتانل نمی باشد.

ذرات Silica بکار رفته در این کیت طوری بهینه شده است که قطعات خیلی کوچک DNA براحتی و با مقدار زیاد می توانند به این ذرات اتصال یابند و مجدداً آزاد گردند. در طی مراحل شستشو دیگر اجزاء اسید نوکلئیک شامل آگارز پروتئینها و اتیدیوم برماید حذف خواهد شد. پس از استخراج DNA از

ذرات Silica، DNA محلول در بافر TE و یا آب بدست آید.

روش کار:

قطعه برش بافته از آگارز حاوی ژن مورد نظر را وزن نموده و به ازای هر

۱۰۰mg از ژل ۳۰۰ml از بافر شماره ۱ به ژل آگارز افزوده و به این مخلوط

۱۰ml از Silica اضافه می نمایم. پس از بهم زدن بمدت ۱۵ دقیقه در 56°C

انکوبه کرده و در هر ۲ تا ۳ دقیقه بشدت مخلوط را بهم می زنیم.

نمونه را بمدت ۳۰ ثانیه سانتریفوژ کرده و بدقت سیوپ رویی را جدا می کنیم

رسوب را ۵۰۰ml بافر شماره ۲ شستشو را

۲- برش آنزیمی ناقلهای بیان کننده:

- در شرایط استریل از باکتری E.coli حاوی ناقل PET_{28a} برداشت

کرده و در ۲ میلی لیتر از محیط نوترین برات حاوی Ng/ml

کانامایسین کشت میدهم. بهمین ترتیب از باکتری E.coli حاوی ناقل

PGEX_{4T1} نیز برداشت کرده و در ۲ میلی لیتر از محیط نوترین برات

حاوی ۵۰Ng/ml آمپی سیلین کشت میدهم. سپس باکتریها را در

الکوباتور شیکردار 37°C بمدت ۱۸ ساعت قرار میدهم.

- به روشی که برای تخلیص پلاسمید ذکر شد، ناقلها را تخلیص می کنیم.

- هضم آنزیمی ناقلهای فوق را با استفاده از آنزیمهای BamHI و

xhoI بروش زیر انجام میدهم

PET ۲۸a	۵ml	PGEX ϵ T۱	۵ml
BamHI	۱ml	BamHI	۱ml
XhoI	۱ml	xhoI	۱ml
Baffer(ytango)	۴ml	Baffer(ytango)	۴ml
DDW	۹ml	DDW	۹ml
Total	۲۰	total	۲۰

- پس از مخلوط کردن، نمونه ها را بمدت ۲ ساعت در ۳۷°C قرار میدهیم.

۳- اتصال دو قطعه DNA به یکدیگر:

برای اتصال ژن $L_{\gamma}/L_{\alpha 2}$ با ناقل PET۲۸a و ژن P۳۹ با ناقل PGEX ϵ T۱ از آنزیم DNA ligase T ϵ استفاده میشود.

PET ۲۸a	۱m۱	PGEX ϵ T۱	۱m
$L_{\gamma}/L_{\alpha 2}$	۱ml	p۳۹	۱ml
T ϵ DNA ligale	۱ml	T ϵ DNA ligale	۱ml
Baffer	۱ml	Baffer	۱.۵ml
DDW	۳.۵ml	DDW	۳.۵ml
Total	۱۵ml	total	۱۵ml

سپس نمونه های فوق را بمدت ۱۶ ساعت در دمای 14°C قرار میدهیم.

۱۴- انتقال DNA نو ترکیب به میزان α E.coli.(DH۵)

برای انتقال DNA نو ترکیب به میزان α E.coli.(DH۵) از سلولهای

Competentt میزبان فوق که قبلاً تهیه شده بود، استفاده گردید. روش

انتقال DNA نو ترکیب قبلاً شرح داده شد.

۵- غربالگری:

پس از انجام مرحله ترنسفورماسیون حاوی DNA نو ترکیب را غربال می

کنیم روش غربالگری قبلاً در همین فصل شرح داده شده است.

۳- تولید و تخلیص پروتئینهای L_7/L_{12} و P۳۹

همانطور که قبلاً ذکر شد پروتئینهای نو ترکیب L_7/L_{12} و P۳۹ در سویه هایی از

E.coli انجام گرفته است که حداقل تولید پروتئازها را دارند. بهمین دلیل برای

تولید پروتئین L_7/L_{12} از میزبان E.coli BL۲۱(DE۳)plyss و برای تولید

پروتئین P۳۹ از میزبان E.coli BL۲۱ استفاده دشه است. مراحل تولید پروتئین

های فوق به شرح زیر است.

۱- تهیه Competent cell از باکتریهای E.coli B۱۲۱(DE۳) PLySS

(مقاوم به کارآمفنیکل) و E.coli BL۲۱ : برای تهیه این سلول از روشی که

قبلاً در همین بخش ذکر شده، استفاده گردیده است.

۲- تخلیص پلاسمیدهای $\text{PGEX}\epsilon\text{T}\text{1}-\text{P}\epsilon\text{T}28\text{a}-\text{L}\text{V}/\text{L}\text{12}$ و $\text{PGEX}\epsilon\text{T}\text{1}-\text{P}\epsilon\text{T}28\text{a}-\text{L}\text{V}/\text{L}\text{12}$ از میزبان $\alpha\text{ E.coli. (DH}\alpha$:): تخلیص پلاسمیدهای فوق با استفاده از روشی که توضیح داده شده، انجام گرفته است.

۳- انتقال پلاسمیدهای فوق به میزبانهای ذکر شده در بند ۱: ترانسفورماسیون پلاسمیدهای فوق در میزبانها مطابق روشی است که قبلاً ذکر شده است.

۴- القاء: ۵- آنالیز محصول القاء SDS PAGE
بیان پروتئینهای نوترکیب، با انتقال ناقل نوترکیب به سلول میزبان و رشد سلولهای و میزبان و القاء تولید پروتئین صورت میگیرد.

پروموتورهای استفاده شده در مهندسی ژنتیکی دو دسته هستند.
دسته اول پروموتورهای دائمی که همواره فعال بوده و پروتئین نوترکیب را تولید می کنند و دسته دوم پروموتورهای القایی که در زمانی فعال خواهند بود که مهار از روی آنها برداشته شود.

القاء بیان پروتئین نوترکیب در ناقلهای $\text{PGEX}\epsilon\text{T}\text{1}$ و $\text{PET}28\text{a}$ با استفاده از پروموتورهای القایی بوده که تحت کنترل اپراتور Lac هستند. بدین ترتیب که با افزودن ترکیب IPIG (isopropyl - B-D-Thiogalactoside) القاء و تولید پروتئین صورت میگیرد. بدین ترتیب که IPTG به پروتئین سرکوب کننده اپراتور Lac متصل شده، آنرا غیرفعال میسازد. پس از آن RNA پلی مرارهای

سلولی ترادف نوکلئوتیدی پائین دست است پروموتور را شناسایی کرده و رونویسی آغاز میگردد. سپس mRNA رونویسی شده به پروتئین نو ترکیب توجه میگردد.

مواد لازم برای القاء:

- محیط کشت نوترین برات

- آنتی بیوتیکهای کانامایسین و آمپی سیلین

- محلول یک مولار IPTG

روش کار:

۱- ابتدا در ۲ میلی لیتر از محلول نوترین برات حاوی آنتی بیوتیکهای

کانامایسین و کارآمفنیکل از E.coli BL21(DE3) Plyss حاوی

PET 28a-L₁₂/L₁₂ و در ۲ میلی لیتر از محیط نوترین برات حاوی آمپی سیلین

E.coli BL21 PGWX ϵ T1-P39 حاوی کشت میدهم. سپس بمدت ۱۸ ساعت

در گرمخانه ۳۷°C بر روی شیکر قرار میدهم.

۲- در دو ارلن یک لیتری مجزا (یک ارلن دارای کانامایسین و کلرآمفنیکل و

دیگری حاوی آمپی سیلین) از کشتهای فوق تلقیح می نمائیم. ارلن ها را در

گرمخانه ۳۷°C بر روی شیکر قرار میدهم - دور شیکر باید حداقل ۱۷۰rpm

باشد.

۳- در این مرحله پس از اینکه کشت سلوطل در DD-600 بمقدار ۰/۶ رسید و قبل از القاء یک نمونه (در حدود ۱/۵ میلی لیتر) از محیط کشت برداشت کرده و رسوب سلولی آنرا با سانتریفوژ (۸۰۰۰ دور بمدت ۵ دقیقه) بدست می آوریم. این رسوب سلولی را نمونه قبل از القاء نامگذاری می کنیم (Before induction=BI) و در 20°C - نگهداری می شود.

۴- القاء بیان ژن را با اضافه کردن IPIG انجام میدهم بطوریکه غلظت نهایی آن در کشت سلولی به یک میلی مولار برسد.

۵- برای مدت ۴ تا ۵ ساعت کشت سلولها در دمای 37°C روی شیکر قرار می دهیم این زمان برای القاء و همچنین حداکثر بیان پروتئین نوترکیب لازم است. ۶- پس از این زمان، نمونه دوم (در حد ۱/۵ میلی لیتر) برداشته و آنرا بعنوان نمونه بعد از القاء درنظر میگیریم. رسوب آنرا تهیه کرده و در 20°C - نگهداری می کنیم.

۷- بقیه نمونه های بعد از القاء را سانتریفوژ (۳۰ دقیقه در ۴۰۰۰rpm) کرده و رسوب را برای تخلیص پروتئینها در 70°C - نگهداری می نمائیم. ۵- آنالیز محصول بعد از القاء با SDS PAGE

برای بررسی نتیجه القاء نمونه های قبل از القاء و بعد از القاء باید بوسیله ژل الکتروفورز SDS PAGE بررسی نمائیم.

مواد و وسایل لازم برای SDS PAGE

۱- تهیه ژل ۱۵٪

۲- بافر ۵X (هنگام استفاده به بافر ۱X رقیق شود).

۳- تانک الکتروفورز

۴- منبع نیرو

۵- Loading buffer

۶- رنگ آمیزی ژل DSD PSGE

۷- تهیه ژل ۱۵٪

برای تهیه ژل ۱۵٪ به مواد زیر نیاز داریم

۱- آکریل آمید - بیس ۰.۸٪ bis ۳۰٪ AcrI

آکریل آمید ۳۰ گرم

بیس ۰/۸ گرم

این دو را با هم مخلوط کرده و با آب مقطر به حجم ۱۰۰ میلی لیتر میرسیانیم و

و محلول را در شیشه های تیره در ۴ درجه سانتیگراد نگه میداریم.

۲- تریس هیدروکلراید PH ۸.۸ Tris.cl/SDS PH ۸.۸

تریس Tris base ۹/۱ گرم

آب مقطر ۳۰ میلی لیتر

PH این محلول را به ۸/۸ می رسانیم و سپس با استفاده از آب مقطر حجم آنرا به ۵۰ میلی لیتر میرسانیم، سپس مقدار ۰/۲ گرم سدیم دودسیل سولفات (SDS) به آن می افزائیم.

tris.cl/SDS PH ۶.۸

۳- تریس هیدروکلراید PH ۶.۸

تریس ۶/۰۵ گرم

آب مقطر ۴۰ میلی گرم

ابتدا ایندو را مخلوط کرده و PH آنرا به ۶/۸ میرسانیم سپس با آب مقطر حجم

آنرا به ۱۰۰ میلی لیتر رسانده و مقدار ۰/۴ گرم دودسیل سولفات (SDS) به آن

افزوده در ۴°C نگداری می کنیم.

۳- آمونیم پرسولفات ۱۰٪ Ammunium persulfate ۱۰٪

آمونیم پرسولفات ۱ گرم

آب مقطر ۱۰ میلی لیتر

۴- بافر الکتروفورز ۵x

تریس Tris base ۱۵ گرم

گلیسین ۱۲ گرم

سدیم دودسیل سولفات ۵ گرم

حجم را با استفاده از آب مقطر به ۱۰۰۰ میلی لیتر می رسانیم.

روش کار تهیه ژل SDS PAGE

ابتدا صفحات شیشه ای و اسپیسرها را با الکل تمیز می کنیم. اسپیسرها در کناره های جانبی دو شیشه قرار داده و با گیره بخوبی محکم می کنیم سپس بوسیله آگار یک درصد انتهای دو شیشه را به بطور عمودی هستند را بخوبی مسدود می کنیم. پس از تهیه محلول Resolving به آرامی با استفاده از یک پیپت یا ستور از یک گوشه شیشه و در حد فاصل دو شیشه محلول Resolving را میریزیم و حدود $\frac{1}{3}$ باقیمانده از بالای شیشه را برای ریختن محلول Stacking خالی نگه میداریم. بلافاصله برروی محلول Resolving آب یا ایزوبوتانل ریخته تا از مجاورت با اکسیژن دور بماند. پس از اینکه ژل Resolving بخوبی بست، ایزوبوتانل را خالی کرده سطح ژل آب مقطر شسته و آنرا با کاغذ صافی خشک می کنیم. بعد از آن محلول Stacking را افزوده و شانه را که از قبل با الکل شسته شده است در حد فاصل دو شیشه درون محلول Staking قرار میدهیم. پس از اینکه Staking نیز بصورت ژل درآمد، صفحات شیشه ای حاوی ژل را در داخل تانک حاوی بافر ۱X قرار داده و شانه را به آرامی خارج میکنیم. در چاهکهای ایجاد شده نمونه های آماده شده (جوئشانده در Liading buffer) را اضافه کرده، تانک را به منبع نیرو و مل نموده و دستگاه را روی ولتاژ مناسب تنظیم می کنیم. پس از گذشت زمان لازم

که براساس ولتاژ و اندازه ژل متفاوت است، باندهای پروتئینی بر روی ژل تفکیک میشود. برای مشخص شدن باندها را رنگ آمیزی میکنیم.

DS gel – loading buffer

Tris.cl pH ۶.۸ ۵۰ mm

Dithiotheritol ۱۰۰ mm

SDS ۲٪

Bromophenol ۱۰.٪

Glycerol ۱۰٪

– رنگ آمیزی ژلهای الکتروفورز SDS PAGE

معمولاً دو روش رنگ آمیزی استفاده میشود:

رنگ آمیزی نقره و رنگ آمیزی کماسی

رنگ آمیزی نقره زمان بیشتری را به خود اختصاص داده اما روشی حساس

است که میتواند غلظت پروتئین ۱ تا ۵ نانوگرم را مشخص نماید.

روش کماسی سریعتر و ساده تر است ولی حساسیت آن کمتر از رنگ آمیزی

نقره است و حدود ۴۰ تا ۵۰ نانوگرم حساسیت دارد.

در این پایان نامه از روش کماسی استفاده شده است.

مواد لازم برای رنگ آمیزی کماسی

۱- محلول کماسی

۰/۲۵ گرم

کماسی بلو R۲۵۰

۴۵ میلی لیتر

متانول

۱۰ میلی لیتر

اسید استیک گلاسیال

۴۵ میلی لیتر

آب مقطر

۲- محلول رنگبر

%۷

اسید استیک گلاسیال

%۱۲

اتانل

- جهت آنالیز نمونه های قبل از القاء و بعد از القاء ابتدا نمونه ها را آماده

میکنیم به این صورت که نمونه های قبل از القاء را در Loading buffer حل

کرده و بمدت ۵ دقیقه در آبجوش قرار میدهیم.

- ژل SDS PSGE را بروشی که ذکر شد تهیه می نمائیم.

- نمونه های آماده شده را بترتیب: مارکو پروتئینی، نمونه قبل از القاء و نمونه

بعد از القاء در چاهکهای ژل میریزیم. سپس تانک را به منبع نیرو و مل نمونه و

دستگاه را بروی ولتاژ مناسب تنظیم می کنیم. پس از گذشت لازم که براساس

ولتاژ و اندازه ژل متفاوت است باندهای پروتئینی بروی ژل از یکدیگر تفکیک

میشوند که برای مشخص شدن باندها را رنگ آمیزی می کنیم.

روش رنگ آمیزی کماسی:

- ابتدا ژل را در داخل رنگ کماسی قرار میدهیم و آنرا برای مدت ۲ تا ۳ ساعت برروی شیکر قرار میدهیم.

- بعد از خالی نمودن محلول رنگ آمیزی، برروی ژل رنگبر را ریخته، تا با حذف رنگهای اضافه باندهای پروتئینی برروی ژل قابل رویت شوند.
خالص سازی پروتئین:

پروتئین های نوترکیب بیان شده در E.coli به دو شکل محلول و غیرمحلول تولید میگردد. در بسیاری از موارد خصوصاً در سطوح بالای بیان، پروتئینهای نوترکیب با یکدیگر تجمع نموده و به شکل اینکلوژن بادی غیرمحلول درمی آیند. اینکلوژن باید در مراحل خالص سازی استاندارد به اشکال محلول پروتئینی در حالت طبیعی تبدیل شده و استخراج میگردد.
در این پایان نامه برای تخلیص پروتئینهای L_7/L_{12} و P_{39} از دو روش استفاده شده است. چنانچه خالص سازی L_7/L_{12} با استفاده از روش Revers Stain انجام گرفت.

- خالص سازی پروتئین L_7/L_{12} با استفاده از Ni:NTA:
جداسازی پروتئینهای دارای دنباله ۶ اسید آمینه هیستیدین با استفاده از تکنولوژی Ni-NTA براساس کروماتوگرافی تمایلی انجام می گردد. نیتروتری استیک اسید NTA (Nitrilo triacotic Acid) دارای ۲ جایگاه آزاد برای میان

کنش با his-tag ۶ میباشد. NTA به یونهای فلزی مانند Ni^{2+} با پایداری بالایی
مکتصل شده و شرایط سخت شستشو نیز موجب جداشدن یونها از آن نمی
گردد.

برای تخلیص پروتئینها معمولاً از Ni-NTA اگرز استفاده می گردد. Ni-NTA
آگارز از اتصال Ni-NTA با سفاروز CL-۶B صورت پذیرفته است و ظرفیت
اتصال بالایی را با his-tag ۶ و پتانسیل اتصال غیراختصاصی بسیار پائینی
دارد.

تخلیص پروتئین L_7/L_{12} :

مواد لازم:

بافرهای ۱، ۲، ۳، ۴

دستگاه سونیکاتور

سانتریفوژ

بافر ۱:

گوانیدین

۶ مولار

تریس هیدروکلراید (pH ۷/۹)

۲۰ میلی مولار

کلرید سدیم

۵۰۰ میلی مولار

آکتیل گلوکوزاید

۴ میلی مولار

بافر ۲:

۶ موالر

اوره

تریس هیدروکلراید (pH ۷/۹) ۲۰ میلی مولار

کلرید سدیم ۵۰۰ میلی مولار

ایمید ازول ۲۰ میلی مولار

بافر ۳:

تریس هیدروکلراید (pH ۷/۹) ۲۰ میلی مولار

کلراید سدیم ۱۵۰ میلی مولار

بافر ۴:

تریس هیدروکلراید (pH ۴/۴) ۲۰ میلی مولار

کلراید سدیم ۵۰ میلی مولار

EDTA ۱۰۰ میلی مولار

روش تخلیص پروتئین L_7/L_{12}

- رسوب سلولی حاصل از ۱۰۰ میلی لیتر کشت باکتری پس از مرحله القاء را

در ۸ میلی لیتر بخوبی حل کرده و آنرا بمدت یک ساعت و نیم بروی Rocker

در حرارت اتاق قرار دادیم.

- پس از این مدت نمونه را در یخ قرار داده و سوئیکه نمیدیم. زمان سونیکاسیون ۳۰ ثانیه بود که ۶ بار متوالی این کار انجام شد. پس از سونیکاسیون نمونه بخوبی شفاف میگردد.

- نمونه را بمدت ۳۰ دقیق با دور ۱۲۰۰rpm در دمای ۵°C سانتریفوژ کرده و محلول رویی را که حاوی همه پروتئینهای موجود میباشد جمع آوری می نمائیم.

- به نسبت ۱ به ۲ رزین Ni-NTA آگارز را به محلول رویی مرحله قبل اضافه نمودیم. سپس بمدت یکساعت برروی راکر در حرارت اتاق قرار میدهیم. - با سانتریفوژ کوتاه مدت (۲۰۰۰rpm برای ۲ دقیقه) رزین رسوب کرده، محلول رویی را خالی می کنیم. محلول رویی شامل پروتئینهایی است که به رزین متصل نشده اند.

- شستشوی رزین در این مرحله با ۲۰ml بافر ۲ انجام میگیرد - در این مرحله رزین را با ۱۰۰ میلی لیتر بافر ۳ شستشو میدهیم. - برای جداسازی پروتئین از حدود ۱۰ میلی لیتر بافر ۴ استفاده می شود. رزینها را با بافر ۴ بخوبی مخلوط کرده وب رای مدت ۲ ساعت برروی راکر قرار میدهیم. سپس با انجام یک سانتریفوژ کوتاه (۲۰۰۰ rpm در ۲ دقیقه) رزینهای را جدا می کنیم. محلول رویی حاوی پروتئینهای L_{12}/L_{17} است.

- پروتئینهای تخلیص شده را از نظر مقدار و کیفیت بررسی نمودیم.

- خالص سازی پروتئین P۳۹ با استفاده از Revers Stain:

یکی از روشهای تخلیص پروتئینها، رنگ آمیزی معکوس است. این رنگ آمیزی

از دو واکنش زقابتی تشکیل شده که طی آن رسوب کردن کمپلکس فلز سنگین

- تریس - SDS باعث کدر شدن زمینه ژل میشود درحالیکه از تشکیل کمپلکس

در مناطقی که متوسط پروتئین اشغال شده است، جلوگیری میشود.

مواد:

۱- بافر لیزکننده

۵۰۰ml (یک مولار)

تریس هیدروکلراید (pH۸)

۴۰۰ml (۵ مولار)

کلرید سدیم

۲۰۰ml (۵.۰ مولار)

EDTA

این محلولهای را با هم مخلوط کرده و حجم آنها با آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر

میرسانیم.

۲- بافر شستشو

۲ml (یک مولار)

تریس هیدروکلراید (pH۸)

۴۰۰ml (۵ مولار)

کلرید سدیم

۲۰۰ml (۵.۰ مولار)

EDTA

این محلولها را با هم مخلوط کرده و حجم آنها با آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر

می رسانیم.

طرز تهیه بافرها رنگ آمیزی معکوس:

بافر I:

یک گرم

کربنات سدیم

۱۰۰ میلی لیتر

آب مقطر

بافر II:

۱/۴ گرم

ایمیدازول

۰/۰۰۲ گرم

SDS

بافر III:

۰/۰۹۶ گرم

سولفات روی ($\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

۱۰۰ میلی لیتر

آب مقطر

بافر IV:

۰/۰۹۶ گرم

کربنات آمونیم

SDS

۰/۰۰۲ گرم

آب مقطر

۲۰ میلی لیتر

روش تخلیص پروتئین P۳۹:

- رسوب سلولی حاصل از ۱۰۰ میلی لیتر کشت باکتری پس از مرحله القاء را

در ۱۰ میلی لیتر بافر لیزکننده حل و یک شب در 4°C - نگهداری می گردد.

- محلول حاوی رسوب سلولی را در دمای 4°C بمدت ۱۰ دقیقه با دور

۸۰۰۰rpm سانتریفوژ و سوپ رویی جدا می گردد.

رسوب سلولی در بافر شستشو حل و در دمای 4°C سانتری گراد بمدت ۱۰

دقیقه با دور ۸۰۰۰rpm سانتریفوژ می شود. این مرحله تا زمانیکه سوپ روئی

کاملاً شفاف شود تکرار می شود. سپس رسوب که همان انکلوژن بادیها

هستند در بافر نمونه (Loading buffer) حل و بمدت ۵ دقیقه در آبجوش

حرارتا داده می شود و در 4°C - نگهداری میگردد.

- ژل بزرگ آکریل آمید تهیه و با استفاده از سمپلر نمونه فوق را در چاهک

بزرگ ژل میریزیم. پس از آن دستگاه را به منبع تغذیه الکتریکی متصل می

نمائیم.

- پس از اتمام الکتروفورز، قسمت Stacking از ژل جدا و بمدت ۵ دقیقه در

ظرف حاوی بافر I برروی شیکر قرار میدهیم.

- پس از خالی کردن بافر I، بافر II را در ظرف حاوی ژل ریخته و بمدت ۱۵ دقیقه شیکر میشود.

- ژل سه مرتبه با آب مقطر شستشو میشود.

- بافر III را در ظرف محتوی ژل ریخته و بمدت ۳۰ ثانیه تکان میدهیم.

- پس از مشخص شدن باند پروتئینی مورد نظر ژل با آب مقطر شسته میشود.

- ژل را برروی یک شیشه تمیز گذاشته و باند مورد نظر را با تیغ بریده و در هاون خرد می کنیم.

- ژل خرد شده را در یک لوله استریل ریخته و به آن بافر IV اضافه می کنیم و بمدت یک شب برروی راکر میگذاریم.

- سوسپانسیون را با دور ۸۰۰۰rpm، در دمای ۴°C بمدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ

کرده، محلول رویی را جمع آوری میکنیم. در محلول رویی پروتئین P۳۹ وجود دارد.

- دیالز پروتئین:

از سیستم دیالیز برای تعویض بافر پروتئینهای خالص شده استفاده میشود.

بدین منظور پروتئین از یک غشاء نیمه تراوا دارای منافذی با اندازه های مناسب

عبور داده میشود. در این مرحله سلولهایی که بزرگتر از منافذ غشاء هستند،

داخل کیسه دیالیز باقیمانده و پروتئینهای کوچکتر و یونها از غشاء عبور کرده و وارد فضای بیرون کیسه دیالیز میشوند.

مواد و وسایل مورد نیاز

– کیسه دیالیز

PBS ۱X –

طرز تهیه ۱۰x PBS

KH_2PO_4 ۲/۴ گرم

Kcl ۲ گرم

Nacl ۸۱ گرم

$\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ۱۴ گرم

مواد فوق را در مقدار مناسبی آب مقطر حل کرده pH را بین ۷/۴-۷/۲ تنظیم کرده پس از آن حجم را به یک لیتر میرسانیم. بافر PBS را در هنگام استفاده بصورت ۱x مصرف مینمائیم.

– لکون نمودن ژنهای L_{12}/L_{12} و P_{39} در پلاسمید بیان کننده اوکاریوتی:

پلاسمید بیان کننده اوکاریوتی، ناقلی است که بیان ژنهای مختلف را در سلول های اوکاریوتی امکان پذیر میسازد. وجود یک پروموتور مربوط به سینوسگالو ویروس در ابتدای ژن مورد نظر امکان بیان شدن آن را فراهم می آورد. جایگاه

مربوط به محل اثر آنزیمهای مختلف تحدیدی امکان کلون نمون ژن را در این ناقلین فراهم می آورد.

در این تحقیق از ناقل اوکاریوتی PCDNA^۳ از شرکت invitrogen استفاده شده است. در ابتدا پلاسمید فوق را از α E.coli.(DH۵) تخلیص کرده سپس با آنزیمهای BamHI و XhoI آنرا برش میدهم. قطعه ژنهای L_{۱۲}/L_۷ و P_{۳۹} و برش یافته با آنزیمهای ذکر شده در مرحله بعد به DNA پلاسمید منتقل کرده و در سلولهای α E.coli.(DH۵) وارد میکنیم. سپس با غربالگری سلولهای حاوی DNA نو ترکیب را جستجو می نمائیم.

مراحل کلون سازی ژنهای مورد مطالعه در PCDNA^۳ به شرح زیر است.

۱- استخراج قطعه ژنهای مورد نظر از ناقل pSK

۲- برش آنزیمی PCDNA^۳

۳- اتصال دو قطعه DNA

۴- انتقال DNA نو ترکیب به میزبان α E.coli.(DH۵)

۵- غربالگری

۱- استخراج قطعه ژنهای مورد نظر از ناقل pSK

پس از تخلیص پلاسمیدهای نو ترکیب PSK-L_۷/L_{۱۲} و PSK-P_{۳۹}، آنها را با

آنزیمهای BanoHI و xhoI برش داده، ژنهای PSK-L_۷/L_{۱۲} و PSK-P_{۳۹}

را پس از الکتروپورز نمودن در ژل آگارز با استفاده از کیت تخلیص می نمائیم.

شرح کامل این مرحله قبلاً آورده شده است.

۲- برش آنزیمی PCDNA^۳

در شرایط استریل از باکتری Ecoli حاوی ناقل PCDNA^۳ برداشت کرده و

در ۲ میلی لیتر از محلول نوترین برایت حاوی ۵۰mg/ml آمپی سیلین کشت

داده و بمدت ۱۸ ساعت برروی شسکر در گرمخانه ۳۷°C قرار میدهم.

- طبق روشی که برای تخلیص پلاسمید ذکر شد، ناقل را استخراج میکنیم

- هضم آنزیمی PCDNA^۳ را با استفاده از آنزیمهای BanHI و XhoI

بروش زیر انجام می دهیم.

PCDNA ^۳	۵ml
--------------------	-----

BamHI	۱ml
-------	-----

XhoI	۱ml
------	-----

Buffer (y tango)	۴ml
------------------	-----

DDW	۹ml
-----	-----

Total	۲۰ml
-------	------

- پس از مخلوط کردن، نمونه را بمدت ۲ ساعت در ۳۷°C قرار میدهم.

۳- اتصال دو قطعه DNA به یکدیگر:

برای اتصال ژن های L_7/L_{12} و P_{39} با PCDNA $_{3}$ از آنزیم t ϵ DNA ligase استفاده میگردد.

PCDNA $_{3}$	۱ml	PCDNA $_{3}$	۱ml
L_7/L_{12}	۱ml	L_7/L_{12}	۱ml
T ϵ DNA ligase	۱ml	T ϵ DNA ligase	۱ml
Buffer	۱.۵ml	Buffer	۱.۵ml
DDW	۳.۵ml	DDW	۳.۵ml
Total	۱۵ml	ligase	۱۵ml

سپس نمونه ها را بمدت ۱۶ ساعت در دمای ۱۴ سانتی گراد قرار میدهیم.

۴- انتقال DNA نو ترکیب به میزبان α E.coli.(DH α)

ترانسفورماسیون DNA نو ترکیب PCDNA- L_7/L_{12} و PCDNA- P_{39} به

میزبان DH α مطابق روشی که قبلاً ذکر شد، انجام گردید.

۵- غربالگری: پس از انجام ترانسفورماسیون کلونهای حاوی DNA نو ترکیب

را طبق روش غربالگری که قبلاً شرح آن آمده است را پیدا می نمائیم.

۶- عاری کردن پلامسیدهای نو ترکیب PCDNA- L_7/L_{12} و PCDNA- P_{39}

از آندوتوکسین:

تخلیص DNA پلاسمیدی بروش معمول حاوی مقادیر بالایی از آندورتوکسین باکتری E.coli میباشد. تزریق این DNA به موش یا هر حیوان دیگر باعث شوک آنتوتوکسینی و مرگ حیوان میگردد. لذا قبل از تزریق به حیوان، DNA مورد نظر باید فاقد آندوتوکسین باشد.

در این مرحله برای پاکسازی پلاسمیدها از آندوتوکسین از کیت Endofree plasmid kit از شرکت کیاژن QIAGEN استفاده شده است. تخلیص پلاسمیدها با کیت کیاژن براساس روش لیز قلیایی بوده که پس از آن DNA در شرایط pH و نک پائین به رزینهای کیت (Anion-exchang Resin) متصل می گردد. کلیه ناخالصی ها نظیر RNA، پروتئینها، رنگها و ترکیباتی با وزن ملکولی پائین با استفاده از بافرهای شستشو، حذف میگردد. پلاسمید در شرایط بافیر نکی غلیظ تخلیص شده و در مرحله بعد با استفاده از رسوب پلاسمید توسط ایزوپروپانل نمکهای محیط نیز برداشت میشود. پلاسمیدهای خالص شده را ابتدا در PBS حل نموده، تعیین غلظت کرده و در 20°C - نگهداری می کنیم.

۷- تزریق پلاسمیدهای PCDNA-L_v/L_{۱۲} و PCDNA-P_{۳۹} به روش Balb/c: موشهای Balb/c تهیه شده در ۵ گروه ۲۶ عددی تقسیم میشوند. این گروهها

شامل

۱- PBS

۲- PCDNA₃

۳- PCDNA₃-L_v-L₁₂

۴- PCDNA₃-P₃₉

۵- PCDNA₃-L_v-L₁₂, PCDNA₃-P₃₉

گروههای PBS و PCDNA₃ گروههای کنترل منفی هستند به موشهای

این گروه به ترتیب BBS و پلاسمید PCDNA₃ در طی مراحل

واکسیناسیون تزریق گردید.

به گروههای PCDNA₃-L_v/L₁₂ و PCDNA₃-P₃₉ از پلاسمیدهای تخلیص

شده مرحله قبل تزریق شد.

گروه PCDNA₃-P₃₉ و PCDNA₃-L_v/L₁₂ از هر دو پلاسمید تزریق

میشود.

موشها در سه مرحله بفاصله سه هفته واکسینه شدند. به این ترتیب که ۱۰۰ml

از PBS حاوی ۱۰۰mg پلاسمیدهای مورد نظر بطور داخل ماهیچه ای به

عضله ران راست یا چپ موشها تزریق شد.

- تزریق سویه واکسن S۱۹: گروه کنترل مثبت شامل موشهایی هستند که به

آنها از سویه واکسن S۱۹ تزریق شده باشد. گروه ششم شامل ۱۶ عدد موش

گروه فوق را تشکیل میدهند. تعداد $10^4 \times 5$ باکتری در میلی لیتر (cfu/ml)

در این موشها بصورت داخل صفاقی تزریق میشود. تزریق سویه واکسن بلافاصله پس از اتمام واکسیناسیون در ۵ گروه قبلی انجام گردید.

مواد:

۱- سویه S۱۹ بروسلاآبورتوس

۲- محلول مک فارلند شماره ۰/۵

۳- محیط کشت بروسلا آگار

۴- محلول PBS استریل

روش:

۱- سویه واکسن S۱۹ از مؤسسه پاستور ایران تهیه گردید.

۲- محلول مک فارلند McFarland شامل لوله هایی حاوی غلظتهای خاصی از

$BaCl_2 \cdot 2H_2O$ و اسید سولفوریک ۱٪ هستند که بعلت نامحلول بودن $BaCl_2$ در

اسید سولفوریک کدروتهای خاصی را بوجود می آورند. هر کدروت نشانگر

تعداد خاصی از باکتری است. جدول محلولهای مک فارلند بصورت زیر است.

	۰.۵	۱	۲	۳	۴	۵
$BaCl_2 \cdot 2H_2O$ (٪۱/۱۷۵)	۰.۰۵	۰.۱	۰.۲	۰.۳	۰.۴	۰.۵
(ml)						
H_2OSO_4 (٪۱)	۹.۹۵	۹.۹	۹.۸	۹.۷	۹.۶	۹.۵

(ml)

۱۵ ۱۲ ۹ ۶ ۳ ۱.۵ (تعداد تقریبی سلولها) ($\times 10^4$)

مواد:

۱- $\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ با غلظت ۱/۱۷۵ درصد

۲- H_2OSO_4 با غلظت ۱ درصد

روش: محلول

۹/۹۵ میلی لیتر از محلول اسید سولفتریک ۱٪ را با ۰/۰۵ میلی لیتر از کلرید

باریم ۱/۱۷۵ درصد مخلوط می نمایم.

- برای تهیه سوسپانسیون سویه S۱۹ با تعداد 5×10^4 باکتری در میلی لیتر

بروش زیر عمل می کنیم.

ابتدا از کشت سویه S۱۹ در PBS سوسپانسیونی را تهیه می کنیم تا کدورت

آن معادل شماره ۰/۵ از محلول مک فارلند باشد. در اینصورت تعداد تقریبی

باکتریها $5 \times 10^8 / \text{ml}$ است. از این سوسپانسیون رقت $\frac{1}{1000}$ باکتری تهیه

میگردد. بنابراین تعداد باکتریها در این قسمت 5×10^5 خواهد بود. یک میلی

لیتر از سوسپانسیون فوق برداشته و با PBS به حجم ۳ میلی لیتر می رسانیم.

درنتیجه تعداد باکتریها در سوسپانسیون فوق باید در حد $5 \times 10^4 / \text{ml}$ باشد.

برای شمارش دقیق باکتریهای زنده، از سوسپانسیون فوق بمقدار ۱۰۰ml برداشت کرده و در محیط بروسلاآگار کشت میدهیم. پلیتهای باکتری را بمدت ۳ روز در دمای ۳۷°C با فشار ۵٪ از گاز CO₂ نگهداری پس از این مدت تعداد باکتریهای زنده را شمارش می نمائیم.

از سوسپانسیون حاوی ۱۰^۶/ml × ۵ باکتری به مقدار ۱۰۰ml به موشهای گروه ۶ برش داخل صفاتی تزریق میگردد.

- تزریق بروسلا آبورتوس سویه ۵۴۴ بیماریزا به گروههای آزمایشی:

برای بررسی ایمنی زایی واکسنهای PCDNA_۳/L_{۱۲} و PCDNA_۳-P_{۳۹} بروسلاآبورتوس سویه ۵۴۴ تزریق میگردد. این تزریق داخل صفاتی و یکماه پس از اتمام واکسیناسیون در گروههای فوق الذکر انجام میگردد. این باکتری از انستیتو پاستور تهیه شده است.

بدین منظور طبق روشی که قبلاً ذکر گردید ابتدا سوسپانسیون حاوی ۱۰^۶ × ۵ باکتری در میلی لیتر را تهیه کرده و به گروههای فوق الذکر تزریق میگردد. از هر ۴ عدد موش انتخاب میگردد.

۸- سنجشهای ایمونولوژیک:

در این تحقیق آزمونهای ایمونولوژیک در جهت تعیین پاسخهای سلولی و هومورال انجام شده است. در نهایت با شمارش تعداد باکتریهای طحال

حیوانات واکسین شده و مقایسه آن با تعداد باکتریها در حیوانات شاهد،
ایمورنیسیته واکسنهای مورد مطالعه بررسی می گردد.

آزمونهای Lymphocyte Transformation Test (L.T.T) و تعیین انترفرون
گاما و انترکولین ه برای پاسخهای سلولی و تعیین مقادیر آنتی بادی های
IgG α و IgG β برای تعیین پاسخهای هومورال انجام گردیده است. مطالعه
پاسخهای هومورال و سلولی یک هفته پس از آخرین واکسیناسیون انجام شد.

۱- آزمون L.T.T

فعال کردن امنوسیتها یا تحریک آنها در invitor با روند معمول ورود آنتی ژن
به بدن و تحریک امنوسیتهای حساس شده اختصاصی کاملاً مطابقت دارد.
تحریک امنوسیتها در واقع ظرفیت عملکرد امنوسیتها را بدنبال برخورد با آنتی
ژن یا میتوژن و تکثیر آنها را بیان می کند. میتوژنها مواید هستند که قادرند
تعداد زیادی از امنوسیتها را بطور غیراختصاصی تحریک نمایند، درحالیکه
آنتی ژنها سلولهایی را که نسبت به آن آنتی ژن حساس شده اند را بطور
اختصاصی تحریک میکنند. کانکوالین A (ConA) و فیتوهمگلوتنین (PHA)
عمدتاً میتوژنهای امنوسیتهای T میباشند.

در این تحقیق پاسخ به آنتی ژن ها و میتوژنها بصورت وارد شدن امفوستها به چرخه تکثیر سلولی و همانند سازی DNA که منجر به تقسیم سلولی میشود، مشخص میگردد.

میزان تکثیر DNA در سلول با مقدار تیمیدین نشاندار (اضافه شده به محیط) در آن مطابقت دارد. میزان تیمیدین نشاندار با شمارش اشعه ساطع شده از مایع سنتیلیشن در دستگاه بتاکانتر تعیین میگردد. شمارش اشعه ساطع شده را برحسب دقیقه Cpm (Count Per Minute) نشان میدهند.

برای اینکه LTT در شرایط اپتیما انجام شود ابتدا باید مناسبترین غلظت آنتی ژن و بهترین دوره نگهداری در آنکوباتور CO_2 بدست آید. مواد و وسائل:

محیط کشت کامل RPMI و سرم جنین گاوی

بافر ۱۰x PBS

آنتی ژنهای L_{12} و P_{39}

موشهای واکسینه شده

کانکاوالین A

تیمیدین ترتیتیوم دار

جنتامایسین

رنگ تریپان بلو

مایع سنتیلیشن

فیلتر فایبرگلاس

لام شوبار

سانتریفوژ یخچال دار

انکوباتور Co₂ با دمای ۳۷°C

دستگاه هاروستر

دستگاه بتاکانتر

لوله ۱۵ میلی لیتری استریل

سرنگ استریل

پلین ۶ سانتی متری استریل

محلول ACK

RPMI ۱۶۴۰

تهیه محیط کشت کامل

Gibco

RPMI ۱۶۴۰

محیط کشت

%۱۰

سرم جنین گاوی

%۰/۱

جنتامایسین

%۰/۱

۲ مرکاپتواتانل

ال - گلوتامین

٪۱

Hepes

٪۱ (۱۰mm)

به منظور از بین بردن فعالیت کمپلمان سرم جنین گاوی، آنرا بمدت ۴۵ دقیقه در دمای 56°C قرار داده شد و سپس در 20°C - نگهداری گردید. پس از مخلوط کردن مواد فوق، pH محیط کشت را بین $7/2-7/4$ تنظیم کرده بعد از فیلتراسیون در یخچال نگهداری میشود.

تهیه رنگ تریپان بلو:

یک حجم از محلول سالین ۵X با چهار حجم از محلول تریپان بلو مخلوط گردید. برای تشخیص سلولهای زنده از این رنگ استفاده میشد. سلولهایی که حیات خود را از دست داده باشند با جذب رنگ به رنگ آبی درمی آیند اما سلولهای زنده بدوت جذب رنگ تلالو خاصی از خود نشان میدهند.

تهیه مایع سنتیلیشن:

PPO (دی فنیل اکسازول)

۶ گرم

POPOP

۰/۲۵ گرم

TOLUENE

یک لیتر

مواد فوق مخلوط شده و در شیشه تاریک نگهداری می شود.

تهیه بافر ACK

NH_4Cl ۸/۲۹gr

KHCO_3 ۱g

Na_2EDTA ۳۷.۲mg

پس از حل کردن مواد فوق در ۸۰۰ میلی لیتر آب مقطر، pH را بر روی ۷/۲ تنظیم کرده و حجم را به ۱۰۰ میلی لیتر می رسانیم. پس از اتوکلاو در یخچال نگهداری گردید.

- تعیین مقدار آنتی ژن مناسب ایده آل انکوباسیون:

برای تعیین مقدار آنتی ژن لازم برای بالاترین تحریک لنفوسیت‌های جدا شده از موش غلظت‌های مختلفی از آنتی ژنها برای تحریک سلول‌ها استفاده میگردد. دوره انکوباسیون در انکوباتور CO_2 دار نیز ۳ و ۵ روز انتخاب گردید تا بهترین زمان لازم انکوباسیون بدست آید.

روش:

۱- جداسازی و کشت لنفوسیت‌های طحال موش:

۲- تهیه غلظت‌های مختلف از آنتی ژنهای $\text{L}_{1/2}$ و P_{39}

۳- امکوباسیون ۳ و ۵ روزه

۴- افزودن تیمیدین نشاندار

۵- هاروست

۶- اندازه گیری رادیواکتیویته سلولها

۱- جداسازی و کشت لنفوسیت های طحال موش:

- در این مرحله یکی از موشهای گروه PCDNA^۳-L_v/L_v+PCDNA-P^{۳۹}

استفاده میگردد. موش را با استفاده از اتر بیهوش می نمائیم.

- پس از ثابت کردن موش برروی یک سطح، طحال آنرا جدا و در لوله حاوی

محیط کشت قرار میدهیم

- طحال جدا شده را در داخل پلیت استریل همراه با محیط کشت ریخته و با

استفاده از یک سرنگ سلولها طحال (گلوبولهای قرمز و سفید) را از آن خارج می کنیم.

- سلولها را به لوله ۱۵ میلی لیتری منتقل کرده و در سانتریفیوژ بمدت ۵ دقیقه

در ۱۷۰۰rpm رسوب میدهیم.

- محیط رویی را خارج کردهن پس از هموژن کردن رسوب، ۵ میلی لیتر از

بافر ACK به آن افزوده بمدت ۵ دقیقه در حرارت اتاق قرار میدهیم. در این

مدت گلوبولهای قرمز تخریب میشوند. سپس بمدت ۵ دقیقه در دور ۱۷۰۰

سانتریفیوژ می کنیم - محلول رویی را خالی می کنیم.

- رسوب سلولی را هموژن کرده، دومرتبه با ۱۰ میلی لیتر محیط کشت

شستشو میدهیم.

- به رسوب نهایی بدست آمده ۲ میلی لیتر کشت افزوده و تعداد سلولهای موجود در محلول را شمارش میکنیم. سپس غلظت سلولی برابر $2 \times 10^6 / \text{ml}$ را تهیه می کنیم و تا زمان استفاده در یخ نگهداری میشود.

۲- تهیه غلظتهای مختلف از آنتی ژنهای L_{12}/L_{17} و P_{39} از آنتی ژنهای L_{12}/L_{17} و P_{39} غلظتهای 40 و 20 و 10 و 5 و 2.5 در محیط RPMI تهیه میگردد. سپس 100 ml از رقتهای فوق در دوپلیت ۹۶ خانه استریل طبق شکل زیر می ریزیم. به هر حفره 100 ml از لنفوسیتهای تهیه شده اضافه می نمائیم. علاوه بر حفره های حاوی آنتی ژن، حفره بدون آنتی ژن (no Antigen) و حفره حاوی کانکاناوالین A (Con A) را بعنوان کنترل قرار میدهیم.

۳- انکوباسیون ۳ و ۵ روزه: یکی از پلیتها را بمدت ۳ و دیگری را بمدت ۵ روز در انکوباتور Co_2 قرار میدهیم.

۴- افزودن تیمیدین نشاندار: رقت $\frac{1}{200}$ تیمیدین نشاندار را در محیط RPMI تهیه کرده و به هر حفره 50 ml اضافه می کنیم. به پلیت ۳ روزه پس از ۷۲ ساعت و به پلیت ۵ روزه پس از ۱۲۰ ساعت از کشت لنفوسیتها تیمیدین نشاندار افزوده می شود.

قبل از افزودن تیمیدین نشاندار، ۱۰۰ ml از سوپهای حفره را جهت اندازه گیری
انترفرون گاما در انترلوکین ۵ برداشت می کنیم.

۵- پس از طی ۱۶ تا ۱۸ ساعت سلولها را با ساتفاده از دستگاه هاروستر به
روی فیلتر فایبرگلاس انتقال بافت.

۶- پس از خشک شدن کامل لان، قطعات فیلتردار را در لوله های مخصو
بتاتانکر قرار داده و حدود ۱ میلی لیتر مایع سنتیلیشن به آن اضافه گردید.

۸- رادیواکتیویته سلولها توسط دستگاه بتاکاثر اندازه گیری می شود.

- تعیین LTT در گروههای مختلف موشی:

پس از مشخص شدن مقدار آنتی ژن مناسب و زمان ایده آل انکوباسیون،
اندازه گیری LTT در گروههای مختلف موشی انجام می وشد. از هر گروه ۴
عدد موش انتخاب کرده و طبق روشی که ذکر شد، آزمون LTT را انجام دادیم.
با ذکر این نکته که تنها از یک غلظت آنتی ژن و یک دوره انکوباسیون استفاده
شده است.

همانطور که قبلاً نیز اشاره شد، ۱۰۰ ml از سوپ سلولی هر حفره برای تعیین
میزان سیتوکانیهای انترفرون گاما و انترکولین ۵ برداشت شده و تا زمان
اندازه گیری سیتوکانیها در 70°C نگهداری میشود.

۲- اندازه گیری سیتوکانیهای انترفرون گاما و انترکولین ۵:

سیتوکانیهای تولید شده توسط لنفوسیتها در آزمون LTT با روش تست الیزا اندازه گیری می شوند. در این تحقیق از کیفهای اندازه گیری انتررفون گاما و انترلوکین ۵ استفاده شده است.

در این کیتها سطح حفرات پلیتها توسط آنتی بادیهای ضد سیتوکانیها پوشانده است. پس از افزودن سوپهای سلولی و رقتهای مختلف محلول استاندارد، آنتی بادی کونژوگه ضد سیتوکانیها اضافه میگردد. تغییر رنگ محلول نشانگر و اندازه گیری توسط دستگاه اسپکتوفتومتر در مرحله بعد انجام میگردد. با رسم منحنی استاندارد غلظت سیتوکانیهای سوپ سلولی اندازه گیری شد.

۳- اندازه گیری آنتی بادی:

برای سنجش ایمنی هومورال، اندازه گیری آنتی بادیهای IgG₁، IgG_{2a} انجام می شد. برای این منظور سرم ۴ موشی کاز گروههای مختلف تحت مطالعه جمع آوری و در ۲۰°C- نگهداری میشود. در ابتدا غلظت مناسب آنتی ژن پوشیده شده در سطح پلیت الیزا باید تعیین گردد.

۱- تعیین غلظت آنتی ژن:

موارد و وسائل:

پلیت ۹۶ خانه ای الیزا

آنتی ژنهای مورد نظر

آنتی بادیهای IgG_{2a} و IgG₁ موشی ک. نژوگه با میوتین

استوپتاویدین

OPD، ۱x PBS، توئین ۲۰، BSA=Bovin Serum Albumin اسید

سولفوریک ۲۰٪

روش:

۱- ابتدا غلظتهای مختلف از آنتی ژنهای L_{۱۲}/L_۷ و P_{۳۹} را تهیه می کنیم.

این غلظتها عبارتند از:

۲.۵ ، ۵ ، ۱۰ ، ۱۵ mg/ml

۲- ۱۰۰ ml از غلظتهای فوق را در حفره های پلیت ۹۶ خانه ریخته (طبق شکل)

و برای تثبیت در پلیت بمدت یک شب در ۴°C قرار گرفت

۳- پلیت را با بافر شستشو (PBS حاوی ۱٪ توئین ۲۰) سه بار شستشو داده

۴- در چاهکهای پلیت ۱۰۰ ml بافر بلوکه کننده (PBS حاوی ۱٪ BSA) ریخته

و بمدت ۲ ساعت در ۳۷°C نگهداری می کنیم.

۵- مرحله ۳ تکرار شد.

۶- رقت ثابت $\left(\frac{1}{60}\right)$ از سرم موشها تهیه کرده و هر حفره ۱۰۰ ml از رقت اخیر

می ریزیم. پلیت ۲ ساعت در ۳۷°C نگهداری میشود.

۷- مرحله ۳ تکرار می شود

۸- ۱۰۰ ml از رقت $\frac{1}{250}$ آنتی بادیهای ضد IgG_{۲a} و IgG_۱ به حفره های پلیت

میریزیم. پلیت را ۲ ساعت در ۳۷°C نگهداری می کنیم.

۹- مرحله ۳ تکرار میشود.

۱۰- ۱۰۰ ml از رقت $\frac{1}{200}$ استرسپتاومرین اضافه گردیده و ۲ ساعت در ۳۷°C

نگهداری می شود.

۱۱- مرحله ۳ تکرار میشود.

۱۲- به هر چاهک ۱۰۰ ml از محلول سوپسترای OPD تازه تهیه شده افزوده و

بمدت ۱۰-۳۰ دقیقه در تاریکی قرار گرفت.

۱۳- پس از این زمان به هر چاهک ۱۰۰ ml اسید یولفوریک ۲۰٪ اضافه گردید.

۱۴- میزان جذب نوری با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۹۰

نانومتر تعیین شد.

- تعیین تیتراژ آنتی بادی IgG_{۲a} و IgG_۱

پس از تعیین غلظت آنتی ژن، تیتراژ آنتی بادی IgG_{۲a} و IgG_۱ سرم جمع آوری

شده موشها اندازه گیری گردید. این مرحله از آزمایش طبق آنچه در قسمت قبل

آورده شده، انجام گرفت.

- اندازه گیری تعداد باکتریهای بروسلاآبورتوس:

برای بررسی ایمنوژنیسیته واکسنهای مورد مطالعه اندازه گیری تعداد باکتری

بروسلاآبورتوس ۵۴۴ در موشهای تلقیح شده با این باکتری انجام گرفت.

مواد و وسایل:

پلیت

محیط بروسلاآگار

هموژناسیون

روش:

طحال موشهای گروههای مورد آزمایش در شرایط استریل برداشت شده و

بطور کامل هموژن میگردد. سپس رقتهای $\frac{1}{100}$ ، $\frac{1}{1000}$ و $\frac{1}{10000}$ از آنرا در

PBS تهیه کرده و ۱۰۰ml از رقتهای فوق را در محیط بروسلاآگار کشت داده

شد. پلیتها را بمدت ۳ شبانه روز در اکوباتور Co_2 دار (۵٪) حرارت $37^{\circ}C$

قرار داده می شود. پس از این مدت تعداد باکتریهای رشد یافته را شمارش می

کنیم.